

en åbenhed om det, der fortjener at blive åbent, nemlig historien, og vi skylder også den grønlandske befolkning det.

Dernæst kan jeg erklære mig enig med udenrigsministeren i, at notevekslingen af 31. maj 1968 mellem Amerikas regering og vores regering sætter et punktum, som det blev sagt. Da blev dansk atompolitik helt klart låst folkeretligt fast mellem de to lande, og der er siden intet, der tyder på, at den ikke er opretholdt.

Jeg kan sluttelig sige, at der i sommerens løb har været en vældig debat, efter at redegørelsen blev offentliggjort, om, hvordan man nu skulle foretage en undersøgelse. Her har også Venstres formand, tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, været inde på nogle tanker om, hvorvidt man kunne lade undersøgelsen gå længere end til 1968. Det ville han for sit vedkommende, kan jeg hilse og sige, ikke have noget imod, for han har ikke noget at skjule. Det har vi ikke i Venstre. Vi mener ikke, der er noget som helst at skjule, men vi kunne ikke drømme om at medvirke til en undersøgelse, der på mindste måde kunne give vores allierede det indtryk, at vi ikke stolede på, at den linje, vi har bedt dem lægge, er overholdt.

Derfor er vi enige i regeringens beslutning, for Venstre har nemlig som andre tidligere regeringer ikke den ringeste anledning til at tro, at Amerika ikke har forholdt sig, som vi har villet have det skulle gøre. På den baggrund kan Venstre naturligvis heller ikke støtte det dagsordenforslag, som er fremsat.

Til sidst, nu da tiden tillader det, vil jeg sige til hr. Albrechtsen: Lad være med at vifte fra Folketingets talerstol med tilfældige papirer fra logbøger og lign. og tale om »special weapons«, medmindre vi får klarhed over, hvad »special weapons« dækker; det tjener dog et fornuftigt formål i debatten. Som hr. Ove Fich har været inde på, kan det dække utrolig mange andre ting, så det vil være hensigtsmæssigt at få facts på bordet.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Aage Jensby, at det unægtelig er lidt paradoksalt, at man først meddeler, at man ikke vil være med til at få tingene undersøgt, men når vi andre så undersøger tingene og fremskaffer dokumenterne, taler man om tilfældige dokumenter, som er dukket op her under debatten. Det er de aldeles ikke, og hr. Svend Aage Jensby kan roligt benytte sig af

mit tilbud om at modtage kopier af dette materiale. Forespørgerne er gerne behjælpelige med at lave det arbejde, som Venstre nu forsøger at få stoppet.

Jeg vil gerne spørge hr. Jensby, om han er enig med hr. Uffe Ellemann-Jensen, der i Jyllands-Posten den 13. september i år sagde: »Jeg kan ikke holde til, at der bliver dannet myter om, hvad jeg har vidst som udenrigsminister i 1980'erne. Derfor vælger jeg nu at sige, at undersøgelsen skal udvides til at gælde perioden efter 1968.«

Det er jo et fremragende forslag, hr. Uffe Ellemann-Jensen kom med, og også et nødvendigt forslag, hvis hr. Uffe Ellemann-Jensen vil undgå, at han med rette kan mistænkes for at ville holde noget skjult, for det kan han jo. Hvad har hr. Uffe Ellemann-Jensen vidst om atomvåben på »USS Dahlgren«? Det ved vi ikke, og Venstre ønsker ikke, at det skal undersøges. Hvorfor ønsker Venstre ikke det? Er det, fordi hr. Jensby og hr. Uffe Ellemann-Jensen har en ubehagelig fornemmelse af, at hr. Uffe Ellemann-Jensens politiske karriere ikke ville kunne holde til resultatet af en sådan undersøgelse? Er det årsagen til, at man nu har ændret holdning til en undersøgelse af perioden efter 1968?

Jeg vil sige rent ud til hr. Jensby: Denne sag lugter ilde, og nu skal der altså lægges låg på.

(Kort bemærkning).

**Gert Petersen (SF):**

Jeg synes, det er en lidt forbavsende moral, Venstres ordfører her giver udtryk for, nemlig at vi ikke må undersøge noget, hvis det på nogen måde kan antyde, at vi ikke har fuld tillid til vore allierede; men vi må altså godt lyve over for vores egen befolkning. Det varme forsvar for H.C. Hansens brev, sådan som Venstres ordfører tolker det – jeg fortolker det ikke helt på samme måde – betyder altså, at man godt må lyve over for befolkningen, og det gjorde man. Det er jo ret fantastisk.

Jeg står her med et uddrag af en i sin tid meget berømt og meget autoritativ bog, der blev udgivet af Udenrigsministeriet. I slang hed den »Gråbogen«. Den hed »Dansk sikkerhedspolitik 1948-66«. Der er også et kapital om Grønland. Der står ikke meget om atomvåben i forbindelse med Grønland, men der står da ganske kort, at der den 23. oktober 1957 var nogle rygter om en aftale mellem Danmark og USA om oprettelse af fjernvåbenbaser, altså stationering af langtrækende raketter i Grønland.